

Nr 23.

Ankom till riksdagens kansli den 29 maj 1922 kl. 10 f. m.

Utlåtande i anledning av dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av § 7 i förordningen den 18 juni 1864 angående utvidgad näringsfrihet dels och i anledning därav väckt motion.

Genom en den 10 mars 1922 dagtecknad proposition, nr 240, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av andra lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet, begärt riksdagens yttrande över följande förslag till

Förordning om ändrad lydelse av § 7 i förordningen den 18 juni 1864 (nr 41) angående utvidgad näringsfrihet.

Härigenom förordnas, att § 7 i förordningen den 18 juni 1864 angående utvidgad näringsfrihet skall i nedan angiven del erhålla följande ändrade lydelse:

§ 7.

1 mom. Sådan — — — yrket.

2 mom. Rening av brännvin, avsett för förbrukning inom riket, må bedrivas allenast av partihandelsbolag, varom förmåles i 12 § i kungl. förordningen den 14 juni 1917 angående försäljning av rusdrycker. I övrigt må tillverkning eller beredning av drycker, hållande mer än 2 1/4 volymprocent alkohol, i andra fall — — — juli månad 1917.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1923.

I sammanhang med propositionen har utskottet till behandling förehaft en inom andra kammaren av herr *Jönsson* i Boa väckt motion, nr 281, såvitt angår av motionären däri framställt yrkande, att den av Kungl. Maj:t ifrågasatta ändringen i näringsfrihetsförordningen icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för det föreliggande förslaget och för motionärens ifrågavarande hemställan, får utskottet hänvisa till propositionen, respektive motionen.

Utskottet.

Angående rätt till rening av brännvin finnas nu bestämmelser dels i förordningen den 11 oktober 1907 angående tillverkning av brännvin, enligt vars 9 § rening av brännvin genom destillering under vissa förutsättningar må äga rum å bränneriställen, dels ock i näringsfrihetsförordningen, av vars 7 § 2 mom. framgår, att rening av brännvin i andra fall än som nyss sagts icke utan Kungl. Maj:ts tillstånd får bedrivas i byggnad, som för dylik verksamhet inrättats efter ingången av juli månad 1917.

Genom proposition nr 191 till innevarande riksdag har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att antaga vissa förslag till ändringar i förordningarna den 14 juni 1917 angående försäljning av rusdrycker och den 11 oktober 1907 angående tillverkning av brännvin, vilka förslag i stort sett innebära, att partihandeln inom riket med rusdrycker skall i huvudsak förbehållas för sådant ändamål bildade partihandelsbolag, vilka för viss tid genom särskilda avtal antagas av Konungen.

I nu förevarande proposition nr 240 har av vederbörande departementschef framhållits, att det måste anses såsom en naturlig konsekvens av de sålunda föreslagna bestämmelserna angående ordnandet av partihandeln med rusdrycker, att rätten till rening av förbrukning inom riket avsett brännvin förbehålles partihandelsbolagen. I propositionen har ock erinrats, att detta förslag, som särskilt till underlättande av kontrollen å reningsverken och ur ekonomiska synpunkter vore av betydelse, i sak ej innebär någon ändring i nu bestående förhållanden, då samtliga för närvarande befintliga reningsverk för brännvin stå under aktiebolaget Vin- och Spritcentralens kontroll samt den rätt, som enligt gällande bestämmelser finnes för brännvinstillverkare att bedriva rening av brännvin, sålunda för närvarande har endast formell betydelse.

Förenämnda proposition, nr 191, har numera varit föremål för behandling av riksdagens kamrar, varvid första kammaren i huvudsak bifallit propositionen, under det att andra kammaren avslagit densamma;

och har den i samma proposition avsedda frågan sålunda för innevarande riksdag förfallit.

Vid denna utgång torde det genom nu förevarande proposition nr 240 riksdagen för yttrande underställda förslaget f. n. icke böra föranleda något riksdagens yttrande.

Utskottet får fördenskuil hemställa,

A) att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t meddela, att riksdagen funnit det riksdagen för yttrande underställda förslaget till förordning om ändrad lydelse av § 7 i förordningen den 18 juni 1864 angående utvidgad näringsfrihet icke föranleda något riksdagens yttrande; samt

B) att herr Jönssons i Boa ifrågavarande, i motionen II: 281 gjorda hemställan måtte anses besvarad genom vad utskottet ovan under A) hemställt.

Stockholm den 29 maj 1922.

På andra lagutskottets vägnar:

BROR PETRÉN.

Vid ärendets behandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Bror Petrén*, *Alfred Petrén*, *Linder**, greve *Spens*, *von Koch*, *Schedin*, *Wahl** och *Lundell**;

från andra kammaren: herrar *Magnusson* i Kalmar, *Hagman*, *Karlsson* i Gasabäck *, *Hage*, *Nilsson* i Vibberbo, *Svensson* i Skönsberg, *Sundling* och *Björkman* i Norrköping.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.